

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 37.

Trettende Session.

12te Møde.

Fre dagen den 18de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Mathiasen (fortsat): Det er saaledes en Skjønssag for Justitsbetjenten at opføre disse Retsanmærkninger uden Hensyn til, hvorledes Documentets Indhold er. Herved maa endnu sees hen til, at Retsanmærkninger ikke ere Vare, der sælges for en billig Priis, og desuden i den Henseende kaste en Slags Tvivl paa vor Retsstilstand, som er skadelig derved, at det kan faae Udseende af, at Embedsmændene tilskyndende eller i Virkeligheden tilvender sig uberettigede Pengeindtægter paa Statsborgernes Bekostning. Den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen), der selv er Justitsembedsmand, har udtalt sig om Sportelvæsenet. Han meente, at de egentlige Retsgebyrer ikke vare trykkende for Befolkningen, og ikke burde tillægges Vægt, da det væsentlig var dem, Embedsmændene skulde lønnes af. Derimod udtalte han, at Skiftevæsenet trængte til en Reform. Dette Sidste skal jeg tilfulde tiltræde. De større Capitaler bære ingenlunde Sportlerne i det Forhold, de burde, og naar der sportuleres af hele Voets Masse, er det en Sjendsgjerning, at Fattigdom og Armød besfattes i utilbørlig Grad. Nægtes kan det heller ikke, at Sportelreglementet af 22de Marts 1814 er elastisk og kan anvendes paa forskjellig Maade af de forskjelligte Embedsmænd. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at den høitærede Minister vil søge at faae den Sag omordnet saa snart

som muligt. — Medens jeg har Ordet, skal jeg benytte Leiligheden til at aflægge min Tak til den tidligere Indenrigsminister, fordi han har gjort Begyndelsen til og givet et saa væsentligt Bidrag til, at en større Lovsamling for billig Betaling kan komme hele Befolkningen ihænde. Jeg skal ikke her inblade mig paa at bedømme, om den er meer eller mindre godt corrigeret; men selv om der f. Ex. bruges Ord som „Bøder“ og „Mulkter“ imellem hinanden, troer jeg dog ikke, det har Noget at betyde, naar kun de Ord, der bruges, alle ere saadanne, som have vundet Borgerret i Sproget, og ikke kunne fremkalde nogen Begrebsforvirring. Hovedsagen for mig er, at den store Deel af Befolkningen selv kan lære deres Pligter og Rettigheder at kjende gjennem selve Lovene, og hertil har den høitærede Minister gjort et godt Skridt og derfor fortjent Rigsdagens Tak og Anerkjendelse.

Formanden: Da de Medlemmer, jeg før nævnte, nu have udtalt sig, maa jeg spørge, om Noget yderligere vuffer at høre sig.

J. J. Christensen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Da saaledes endnu et Medlem vuffer Ordet, vil jeg i Henhold til, hvad jeg før udtalte, lade stemme over, hvorvidt Thinget vil have, at Forhandlingerne skulle afsluttes eller ikke.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutningen af Forhandlingerne med 52 St. mod 5.